Ghid de redactare a lucrării de licenţă pentru specializările „Ştiinţe Politice” şi „Relaţii Internaţionale şi Studii Europene”

Lucrarea de licenţă reprezintă etapa finală a parcursului universitar şi oferă studentului/studentei oportunitatea de a demonstra capacitatea de a utiliza cunoştinţele şi abilităţile dobândite pe parcursul anilor de studiu. Elaborarea lucrării presupune formularea şi cercetarea unei probleme relevante pentru domeniul de specializare, consultarea critică a literaturii de specialitate şi construirea unei argumentaţii coerente, susţinute prin surse şi, după caz, prin date empirice.

Studentul/studenta trebuie să demonstreze că poate selecta surse relevante, poate distinge între perspective teoretice diferite, poate analiza critic informaţiile şi poate formula concluzii proprii, susţinute de argumente. Prezentul ghid oferă câteva repere pentru etapele iniţiale ale elaborării lucrării de licenţă:

I. Construirea argumentaţiei academice

II. Structura lucrării şi repere metodologice

III. Stilul de citare American Psychological Association (APA)

IV. Recomandări pentru prezentarea lucrării de licenţă

I. Construirea argumentaţiei academice

Redactarea unei lucrări de licenţă presupune utilizarea unui stil academic, caracterizat prin *claritate, precizie, coerenţă, obiectivitate şi utilizarea adecvată a terminologiei de specialitate*. Scopul textului academic este de a comunica idei şi rezultate ale cercetării într-o manieră care îi permite cititorului să urmărească raţionamentul autorului/autoarei şi să verifice baza teoretică sau empirică a afirmaţiilor formulate.

Un text academic trebuie să exprime ideile cât mai clar şi mai precis. Formulările excesiv de complicate nu conferă automat textului un caracter ştiinţific. Dimpotrivă, frazele foarte lungi, termenii utilizaţi fără o definiţie clară şi exprimările ambigue pot îngreuna înţelegerea argumentului.

Stilul academic presupune evitarea afirmaţiilor categorice care nu sunt susţinute prin argumente sau surse. Formulări precum „este evident că”, „toată lumea ştie că” sau „fără îndoială” trebuie utilizate cu precauţie sau înlocuite cu formulări care reflectă natura şi limitele informaţiilor disponibile. Afirmaţiile importante trebuie susţinute prin literatura de specialitate, date şi rezultate ale cercetării. Studentul/studenta trebuie să facă o distincţie clară între informaţiile preluate din surse şi propriile interpretări sau concluzii.

O lucrare academică trebuie să aibă o structură logică. Capitolele, subcapitolele şi paragrafele nu trebuie privite ca secţiuni independente, ci ca elemente ale aceluiaşi demers argumentativ (a se vedea secţiunea a doua din acest ghid). În mod ideal, fiecare paragraf dezvoltă o idee principală. Aceasta este introdusă, explicată şi susţinută prin argumente, exemple, date sau referinţe bibliografice. Legătura dintre paragrafe trebuie să fie suficient de clară pentru ca cititorul să poată urmări progresul argumentației.

Literatura de specialitate constituie fundamentul unei lucrări de licenţă. Sursele sunt utilizate pentru definirea conceptelor, prezentarea teoriilor relevante, descrierea cercetărilor anterioare şi susţinerea sau discutarea argumentelor formulate în lucrare. Preluarea ideilor altor autori trebuie indicată prin citare, în conformitate cu stilul bibliografic APA detaliat în secţiunea a treia a acestui ghid. Citarea corectă nu este doar o cerinţă formală, ci permite cititorului să identifice originea ideilor şi delimitează contribuția studentului de contribuțiile autorilor consultați. Trebuie evitate atât utilizarea surselor fără indicarea lor, cât şi construirea unor paragrafe formate aproape exclusiv din citate.

Alegerea şi delimitarea temei de cercetare

O temă bine aleasă trebuie să fie relevantă pentru domeniul de studiu, suficient de specifică pentru a putea fi analizată în profunzime şi realistă în raport cu timpul şi resursele disponibile. O dificultate frecventă pentru studenţi este reprezentată de alegerea unei teme prea generale. De exemplu, o temă precum „Impactul rețelelor sociale asupra societății” acoperă un domeniu mult prea vast pentru o lucrare de licenţă. Tema poate fi delimitată prin precizarea populației analizate, a fenomenului urmărit, a contextului şi, eventual, a perioadei de referinţă. Astfel, o direcție mai precisă ar putea urmări relația dintre utilizarea unei anumite categorii de platforme şi un comportament specific în rândul unei populații bine definite.

Înainte de alegerea unei teme pe care o va propune profesorului coordonator, studentul/studenta ar trebui să analizeze câteva aspecte:

- relevanța temei pentru domeniul programului de studiu;
- existența unei literaturi de specialitate suficiente şi accesibile;
- posibilitatea de a formula o întrebare clară de cercetare;
- compatibilitatea dintre tema aleasă şi domeniul de specializare al profesorului coordonator.

II. Structura lucrării şi repere metodologice

Lucrarea de licență trebuie structurată într-o manieră coerentă și consistentă logic. Lucrarea trebuie să respecte cerințele specifice unui studiu sau unei cercetări academice, prezentând și analizând un subiect relevant pentru specializarea absolvită.

Prima pagină a lucrării (coperta) va cuprinde numele universității / facultății / departamentului și cel al specializării. De asemenea, coperta va include și titlul lucrării, numele absolventului, gradul didactic și numele coordonatorului, precum și luna / anul când se desfășoară examenul de finalizare a studiilor în cadrul căruia este prezentată lucrarea.

Exemplu de copertă:

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iaşi
Facultatea de Filosofie şi Ştiinţe Social-Politice
Ştiinţe Politice / Relaţii Internaţionale şi Studii Europene
(după caz)

Titlul lucrării de licenţă

Student/ă,
Prenume Nume

Coordonator/oare,
Prenume Nume

Iulie, 2027

Lucrarea trebuie structurată în trei sau maximum patru capitole (fără a număra introducerea și concluziile). Introducerea va include argumente privind importanța / relevanța subiectului ales, precizări privind obiectivele urmărite prin intermediul lucrării, precum și un scurt rezumat al ideilor ce vor fi prezentate în capitolele tezei. Concluziile expun atât considerațiile și interpretările autorului privind cele mai importante idei reliefate pe parcursul lucrării, cât și o prezentare sintetică a rezultatelor obținute.

Este recomandat ca fiecare capitol (cu excepția introducerii și a concluziilor) să conțină cel puțin două subcapitole. Este obligatoriu ca la cuprins să se indice numărul paginii unde începe un

capitol sau un subcapitol. Capitolele şi subcapitolele vor fi numerotate precum în exemplul de mai jos:

1. Introducere ... p.
2. Titlul capitolului ... p.
    2.1. Titlul subcapitolului ... p.
    2.2. Titlul subcapitolului ... p.
3. Titlul capitolului ... p.
    3.1. Titlul subcapitolului ... p.
    3.2. Titlul subcapitolului ... p.
4. Titlul capitolului ... p.
    4.1. Titlul subcapitolului ... p.
    4.2. Titlul subcapitolului ... p.
5. Titlul capitolului ... p.
    5.1. Titlul subcapitolului ... p.
    5.2. Titlul subcapitolului ... p.
6. Concluzii ... p.

Anexe

Bibliografie

Lucrarea va fi însoțită de toate documentele relevante privind originalitatea şi indicele de similitudine, conform anexelor şi rapoartelor solicitate la nivelul universității / facultății / departamentului.

Din punctul de vedere al întinderii, lucrarea de licență va avea minimum 40 de pagini şi maximum 50 de pagini (incluzând introducerea şi concluziile, dar fără anexe şi bibliografie). Numerotarea paginilor este obligatorie şi începe imediat după copertă (prima pagină după copertă va fi pagina 1).

Lucrarea va fi redactată utilizând un font de tip *Times New Roman*, de mărime 12. Aşezarea în pagină a textului, cu excepția titlurilor, va fi de tip *justify* (aliniere atât la stânga, cât şi la dreapta a întregului text de pe pagină, astfel încât laturile corpului de text să formeze linii drepte şi egale). Redactarea tabelelor, graficelor, schemelor, formulelor sau corelațiilor statistice poate fi făcută folosind programe specializate de analiză a datelor, conform normelor academice.

Evitați scrierea îngroşată (*bold*) în textul propriu-zis, deoarece încarcă şi îngreunează lectura textului. În schimb, titlurile şi subtitlurile capitolelor şi subcapitolelor vor fi scrise în *bold*. Caracterul cursiv (*italics*) se foloseşte rar, cu precădere pentru scrierea unor cuvinte sau expresii din limbi străine. De exemplu: „În spatele negocierilor dintre cele două partide pare să se contureze un clasic mecanism de *quid pro quo*: susținerea parlamentară este oferită în schimbul accesului la

anumite funcţii guvernamentale.” Preluările *ad litteram* de idei, sub forma citatelor, nu vor fi scrise cu litere cursive. Indicarea prin intermediul ghilimelelor („ ”, în română) este suficientă.

Fiecare capitol va începe pe o pagină distinctă, cu titlul capitolului respectiv. Dacă respectivul capitol este divizat în mai multe subcapitole, evitaţi scrierea titlului primului subcapitol imediat după titlul capitolului. Cea mai elegantă manieră de evitare este scrierea unui paragraf de 2–3 fraze ce conţin principalele idei din subcapitolele pe care urmează să le introduceţi.

Fiecare paragraf trebuie introdus în text printr-un rând care începe cu un alineat. Un paragraf este subdiviziunea textului, delimitată printr-un alineat, care exprimă sau dezvoltă o anumită idee. Trecerea la o altă secvenţă de argumente / idei este anunţată prin introducerea unui nou paragraf. Trebuie evitate atât paragrafele foarte scurte, cât şi cele excesiv de lungi. Între paragrafe nu vor fi spaţii de 0,6 sau 0,9 pct.

Spaţierea dintre rândurile textului va fi de 1,5 linii. Paginile vor avea formatul A4, cu margini de 2 cm / 0,80 inchi în dreapta, sus şi jos şi de 2,5 cm / 0,98 inchi în partea stângă (astfel încât legarea textului tipărit să poată fi făcută fără a afecta simetria aşezării în pagină). Nu vor fi utilizate opţiunile de tehnoredactare de tip *header* sau *footer*.

Raportul teoretic / empiric din cadrul lucrării este determinat de tema aleasă şi de obiectivele propuse. În funcţie de subiect, lucrarea poate include cercetări cantitative şi / sau analize calitative. De asemenea, prin natura temei, lucrarea de licenţă se poate înscrie integral în cadrul demersurilor de tip teoretic. Lucrarea de licenţă poate viza şi analiza subiecte specifice oricăror arii disciplinare proprii specializării absolvite, utilizând în mod adecvat metodele acestora. Pentru documentare vor fi utilizate cu precădere lucrări academice (cel puţin 15 cărţi, studii sau articole publicate în reviste de specialitate), respectându-se cu maximă rigoare normele de citare şi de alcătuire a bibliografiei. La bibliografie pot fi menţionate doar lucrările care au fost utilizate şi citate pe parcursul tezei.

Folosirea softurilor de inteligenţă artificială (IA) este permisă doar în limitele eticii academice. IA poate fi un instrument auxiliar; nicidecum nu înlocuieşte activitatea studenţilor. De aceea, sunt esenţiale indicarea într-o manieră cât mai precisă şi explicită a condiţiilor şi a scopului utilizării IA, verificarea informaţiilor, evitarea folosirii conţinutului generat de IA drept rezultat al cercetării, precum şi protejarea datelor de cercetare şi a informaţiilor personale.

III. Stilul de citare American Psychological Association (APA)

Stilurile de citare sunt seturi de reguli standardizate, convenţionale, referitoare la modul în care trebuie să fie redactate scrierile academice, astfel încât să permită transmiterea şi verificarea cunoaşterii ştiinţifice. Deşi conceput şi promovat de o asociaţie americană a specialiştilor în psihologie, stilul de citare American Psychological Association (APA) a fost adoptat de numeroase

publicații și comunități de cercetători din alte discipline, la nivel global, devenind dominant în domeniul științelor sociale. Regulile APA au fost prezentate inițial în cuprinsul unui scurt articol publicat de revista *Psychological Bulletin*, în 1929, ca rezultat al unei conferințe desfășurate în anul precedent. Ulterior, asociația a dezvoltat acest set de reguli într-un *Manual de publicare al Asociației Americane de Psihologie* (*Publication Manual of the American Psychological Association*), care a ajuns la a 7-a ediție în 2020.

În cele ce urmează vom prezenta regulile de redactare a referințelor și trimiterilor bibliografice de care studenții/studentele au nevoie cel mai frecvent, pe baza ediției a 7-a a manualului APA, dar realizând unele adaptări pe care le impune nevoia de a transpune practicile de redactare din contextul lingvistic și cultural american în cel românesc.

Bibliografia

Bibliografia este lista surselor folosite de autorul/autoarea lucrării de licență pentru a-și documenta cercetarea și citate în text. Nu vor fi incluse în bibliografie surse care nu au fost citate în textul lucrării de licență.

Fiecărei surse îi corespunde o referință bibliografică. Aceasta descrie informațiile ce fac posibilă identificarea și căutarea surselor invocate în text. Numele autorilor este scris la începutul fiecărei referințe bibliografice. Prenumele apar doar sub formă de inițiale. Lista va fi structurată alfabetic, după numele de familie al autorului/autoarei (sau al primului autor, în cazul surselor cu mai mulți autori). Bibliografia nu este secționată pe tipuri de documente, ci formează o listă alfabetică continuă (vezi exemplul de mai jos).

Lucrările semnate de același autor, dar publicate în ani diferiți, vor fi ordonate cronologic, de la cea mai veche la cea mai recentă.

În cazul în care bibliografia cuprinde două sau mai multe lucrări publicate de același autor în același an, este necesar să adăugăm un semn distinctiv, astfel încât acestea să nu fie confundate atunci când le invocăm în text. De aceea, anului publicării i se adaugă o literă mică, pentru fiecare dintre lucrări, în ordinea alfabetică a titlurilor acestora.

În cazul în care este citată o carte tradusă, cititorul trebuie să poată afla atât anul în care lucrarea a fost publicată inițial, cât și anul în care a fost publicată traducerea. La sfârșitul referinței bibliografice va fi adăugată, între paranteze rotunde, o precizare de tipul: „Lucrare originală publicată în anul...”. Aceeași regulă se aplică pentru reeditările cărților clasice sau foarte vechi.

Pentru publicații precum articolele de ziar, paginile *web* sau articolele de blog, data va include nu numai anul publicării, ci și luna și ziua. Sursele *online* trebuie să includă un URL. Menționarea datei la care au fost consultate este necesară numai în cazul în care sursa citată nu este arhivată, adică este probabil ca ea să se schimbe în timp (conținut instabil). În acest caz, URL-ul

este precedat de o formulă care precizează data consultării (spre exemplu, „Accesat la 18 decembrie 2026, la adresa: ...”).

Atunci când există, numărul DOI (Digital Object Identifier) este adăugat la finalul referinţelor bibliografice, sub forma unui *link*.

EXEMPLU

Bibliografie

Amariei, C. (2026, ianuarie 23). Justiţie, dar cu cine? Cum sunt condamnate instanţele şi parchetele din România să funcţioneze cu personal insuficient. *Europa Liberă România*. https://romania.europalibera.org/a/criza-personalului-din-magistratura-stiuta-nerezolvata-acutizata/33642803.html

Blyth, M. (2015). *Austeritatea. Istoria unei idei periculoase* (S. Dumitrache, trad.). Tact. (Lucrare originală publicată în anul 2013)

Cistelecan, A., & Baghiu, S. (2025). Neoliberalism restaged: Austerity and the politics of threat in Romania. *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, *33*(3), 733–745. https://doi.org/10.1080/25739638.2025.2573082

Dowding, K. (2011). Authority. În K. Dowding (coord.), *Encyclopedia of power* (pp. 36–39). Sage Publications. https://doi.org/10.4135/9781412994088

Dowding, K. (2020a). The relationship between political philosophy and political science. *Australian Journal of Political Science*, *55*(4), 432–444. https://doi.org/10.1080/10361146.2020.1822776

Dowding, K. (2020b). Why forecast? The value of forecasting to political science. *PS: Political Science & Politics*, *54*(1), 104–106. https://doi.org/10.1017/S104909652000133X

Hîncu, A., Baghiu, S., Cistelecan, A., & Ferencz-Flatz, C. (coord.). (2026). *Situated Marxism: Theoretical practices in state socialist Europe*. Central European University Press. https://doi.org/10.5117/9789633868737

Maerz, S. F. (2026). How practices of digital authoritarianism harm democracy. *Democratization*, *33*(1), 163–190. https://doi.org/10.1080/13510347.2025.2553826

Parlamentul României. (2004). *Legea nr. 373 din 24 septembrie 2004 pentru alegerea Camerei Deputaţilor şi a Senatului*, publicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004 (actualizată). https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/55496

Yanow, D. (2000). *Conducting interpretive policy analysis*. Sage Publications.

Trimiterile bibliografice

Stilul APA utilizează sistemul de citare autor-dată (*author-date system*), prin introducerea trimiterilor bibliografice direct în text (*in-text citations*). Trimiterile bibliografice sunt indicaţii ce leagă referinţele bibliografice de citatele sau ideile pe care le parafrazează autorul/autoarea lucrării de licenţă. În stilul APA, identificarea sursei în bibliografie se face, în situaţiile tipice, menţionând numele autorului/autoarei şi anul publicării.

„Citarea narativă” (*narrative citation*) implică menționarea numelui autorului în conținutul textului, ca parte a acestuia, urmat de anul publicării, între paranteze rotunde. „Citarea între paranteze” (*parenthetic citation*) se referă la adăugarea acestor informații la text între paranteze rotunde.

EXEMPLU

Maerz (2026) aduce în dezbatere ideea că practicile autoritarismului digital sunt dăunătoare pentru democrație. – citare narativă

În dezbaterile academice recente a fost invocată ideea că practicile autoritarismului digital sunt dăunătoare pentru democrație (Maerz, 2026). – citare între paranteze

O trimitere bibliografică poate cuprinde, după numele autorului/autoarei şi anul publicării, numărul paginii (intervalul de pagini) unde se găsește ideea la care ne referim. Paginile sunt menționate dacă trimitem la un fragment anume, nu şi în cazul în care ne referim la întreaga publicație. Citatele trebuie să fie în mod obligatoriu însoțite de trimiteri bibliografice care includ toate cele trei elemente (nume, an, număr de pagină). Dacă textul din care se citează nu este paginat, numărul paginii poate fi înlocuit cu orice alt element ce indică localizarea precisă a fragmentului.

Citatele cu mai puțin de 40 de cuvinte se integrează în text, între ghilimele. Citatele care conțin 40 de cuvinte sau mai multe se redau într-un paragraf separat, fără ghilimele, cu deplasarea întregului fragment de text spre interior cu 1,27 cm față de marginea din stânga. Se indică autorul, anul publicării şi pagina. Citatele păstrează același font şi aceeaşi spațiere ca textul principal.

Atunci când trimiterea indică o traducere, anul publicării ediției originale este înscris înainte de anul traducerii şi este separat de acesta prin semnul „bară oblică” (/).

În aceeaşi trimitere bibliografică pot fi concatenate surse diverse, despărțite prin semnul „punct şi virgulă”. Dacă citățm în aceeaşi trimitere lucrări diferite ale aceluiaşi autor, atunci înscriem între paranteze numele autorului, urmat de anul apariției fiecărei lucrări, în succesiune cronologică, folosind ca separator virgula.

EXEMPLE

(Yanow, 2000) – indică întreaga carte
(Blyth, 2013/2015) – indică întreaga carte, dar este vorba de o traducere din anul 2015
(Blyth, 2013/2015, p. 38) – indică o pagină anume din carte
(Blyth, 2013/2015, pp. 38–40) – un interval de trei pagini
(Blyth, 2013/2015, pp. 38, 40) – două pagini separate
(Cistelecan & Baghiu, 2025) – o lucrare cu doi autori
(Hîncu et al., 2026) – o lucrare cu trei sau mai mulţi autori; în acest caz se foloseşte forma prescurtată a formulei latine *et alii* (şi ceilalţi)
(Blyth, 2013/2015; Cistelecan & Baghiu, 2025; Hîncu et al., 2026) – o trimitere bibliografică în care sunt citate trei lucrări
(Blyth, 2013/2015, p. 38; Dowding, 2011, p. 37) – două lucrări, citate împreună, cu indicarea paginii
(Dowding, 2020a, 2020b) – două lucrări publicate de acelaşi autor în acelaşi an
(Dowding, 2011, 2020a, 2020b) – trei lucrări publicate de acelaşi autor, dar în ani diferiţi
(Dowding, 2011, p. 37; 2020a, pp. 433–434) – indicarea paginilor în două lucrări ale aceluiaşi autor

Citarea nu implică neapărat reproducerea unui citat urmat de o trimitere bibliografică. Acelaşi fragment poate fi menţionat sau parafrazat în cursul expunerii, iar elementele ce identifică documentul sursă pot fi poziţionate în funcţie de logica acesteia. Toate formele în care este inserată trimiterea bibliografică din exemplul următor sunt valide.

EXEMPLU

„Austeritatea este penitenţa – suferinţa virtuoasă de după petrecerea imorală –, numai că nu o să fie o doză de durere împărţită între toţi. Puţini dintre noi am fost invitaţi la petrecere, dar tuturor ni se va cere să achităm factura” (Blyth, 2013/2015, p. 38).

Discursul moralizator care defineşte austeritatea drept o justă compensare a lipsei de cumpătare în administrarea bugetelor publice ignoră faptul că şi cei ce nu au avut de câştigat de pe urma presupusei lipse de cumpătare sunt obligaţi să-i suporte costurile (Blyth, 2013/2015, p. 38).

Mark Blyth (2013/2015) critică austeritatea pentru caracterul ei inechitabil, evidenţiind faptul că povara ajustărilor economice este transferată asupra întregii societăţi, inclusiv asupra celor care nu au beneficiat de politicile sau practicile ce au generat criza. El foloseşte metafora unei petreceri la care puţini au fost invitaţi, dar ale cărei facturi sunt plătite de toţi (p. 38).

Notele de subsol includ precizări, explicaţii, comentarii sau informaţii care completează argumentaţia din text, dar nu sunt considerate suficient de importante pentru a fi incluse în acesta. Notele de subsol trebuie să fie utilizate doar atunci când este necesar.

Tipuri distincte de surse (şi reguli specifice)

1. Carte

Model general: Autor, A. (Anul publicării). *Titlu*. Numele editurii. DOI
Atenție! Doar titlul se scrie cu italice. Numărul DOI se înscrie doar dacă există.
Exemplu de referință bibliografică: Yanow, D. (2000). *Conducting interpretive policy analysis*. Sage Publications.
Exemplu de citare în text: (Yanow, 2000)

2. Carte (traducere)

Model general: Autor, A. (Anul publicării traducerii). *Titlu* (T. Traducător, trad.). Numele editurii. (Lucrare originală publicată în anul...)
Atenție! Anul ediției după care s-a făcut traducerea se trece la final.
Exemplu de referință bibliografică: Blyth, M. (2015). *Austeritatea. Istoria unei idei periculoase* (S. Dumitrache, trad.). Tact. (Lucrare originală publicată în anul 2013)
Exemplu de citare în text: (Blyth, 2013/2015)

3. Volum colectiv (coordonat)

Model general: Coordonator, A., & Coordonator, B. (coord.). (An). *Titlu*. Numele editurii. DOI
Exemplu de referință bibliografică: Hîncu, A., Baghiu, S., Cistelecan, A., & Ferencz-Flatz, C. (coord.). (2026). *Situated Marxism: Theoretical practices in state socialist Europe*. Central European University Press. https://doi.org/10.5117/9789633868737
Exemplu de citare în text: (Hîncu et al., 2026)

4. Capitol într-un volum colectiv

Model general: Autorul capitolului, A. (An). Titlul capitolului. În A. Coordonator & B. Coordonator (coord.), *Titlul volumului* (pp. x–y). Numele editurii. DOI
Atenție! Titlul capitolului nu este scris cu italice. Inițiala prenumelui este scrisă în fața numelui pentru coordonatorii cărții. Paginile care delimitează capitolul sunt menționate între paranteze, asemănător citării în text.
Exemplu de referință bibliografică: Surman, J. (2026). The making of a Western socialist scholar: J. D. Bernal in Eastern Europe. În A. Hîncu, S. Baghiu, A. Cistelecan, & C. Ferencz-Flatz (coord.), *Situated Marxism: Theoretical practices in state socialist Europe* (pp. 227–248). Central European University Press. https://doi.org/10.5117/9789633868737
Exemplu de citare în text: (Surman, 2026)

5. Articol de revistă ştiinţifică

Model general: Autor, A., & Autor, B. (An). Titlul articolului. *Numele revistei*, *volum*(număr), pagini. DOI

Atenţie! Titlul articolului nu se scrie cu italice. Se scrie cu italice numele revistei. Numărul volumului se scrie, de asemenea, cu italice. La final, înainte de DOI, se scrie intervalul dintre prima şi ultima pagină a articolului, nu numai pagina / paginile care se citează în text.

Exemplu de referinţă bibliografică: Maerz, S. F. (2026). How practices of digital authoritarianism harm democracy. *Democratization*, *33*(1), 163–190. https://doi.org/10.1080/13510347.2025.2553826

Exemplu de citare în text: (Maerz, 2026, pp. 165–170)

6. Articol de presă disponibil *online*

Model general: Autor, A. (An, lună zi). Titlul articolului. *Numele publicaţiei*. URL

Atenţie! În cazul publicaţiilor de acest tip este obligatorie înscrierea lunii şi a zilei publicării. În text, sursa se citează folosind doar autorul şi anul.

Exemplu de referinţă bibliografică: Amariei, C. (2026, ianuarie 23). Justiţie, dar cu cine? Cum sunt condamnate instanţele şi parchetele din România să funcţioneze cu personal insuficient. *Europa Liberă România*. https://romania.europalibera.org/a/criza-personalului-din-magistratura-stiuta-nerezolvata-acutizata/33642803.html

Exemplu de citare în text: (Amariei, 2026)

7. Pagină *web* (cu autor şi dată)

Model general: Nume, A. (An, lună zi). *Titlul paginii*. Numele *site*-ului. URL

Atenţie! Este posibil să identificăm organizaţia ce publică o pagină *web* cu autorul acesteia (dacă nu este menţionat un autor individual). În acest caz, la prima citare, numele organizaţiei va apărea în întregime, fiind însoţit de abrevierea lui. La următoarele citări va fi utilizată doar abrevierea.

Exemplu de referinţă bibliografică: World Health Organization. (2023, mai 5). *Statement on the fifteenth meeting of the IHR (2005) Emergency Committee on the COVID-19 pandemic*. https://www.who.int/news/item/05-05-2023-statement-on-the-fifteenth-meeting-of-the-international-health-regulations-(2005)-emergency-committee-regarding-the-coronavirus-disease-(covid-19)-pandemic

Exemplu de primă citare în text: (World Health Organization [WHO], 2023)

Exemplu de citare ulterioară: (WHO, 2023)

8. Documente normative (legi, decrete, hotărâri ale Guvernului etc.)

Model general: Numele instituției emitente. (An). *Numele complet al actului normativ, inclusiv numărul și data emiterii, la care se adaugă informațiile complete despre numărul din Monitorul Oficial în care a fost publicat*. URL

Atenție! Stilul APA include reguli specifice sistemului juridic american, foarte diferit de cel din România. De aceea, folosim acele informații de care au nevoie juriștii din România pentru a identifica documentele respective.

Exemplu de referință bibliografică: Parlamentul României. (2004). *Legea nr. 373 din 24 septembrie 2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului*, publicată în Monitorul Oficial, partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004 (actualizată).
https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/55496

Exemplu de citare în text: (Parlamentul României, 2004)

Semnalarea sau omiterea informațiilor bibliografice care lipsesc

Este posibil ca documentele pe care le consultăm să nu poată fi identificate cu toate informațiile pe care le cere formatul standardizat al unei citări, deoarece anumite informații pur și simplu lipsesc. Spre exemplu, în rare ocazii, din eroare, editorii omit să tipărească anul apariției unei cărți. Poate lipsi data unei publicații sau numele autorului/autoarei unui text publicat pe o pagină *web*.

Sistemul de redactare oferă posibilitatea semnalării informațiilor lipsă. Apelăm la aceste reguli doar dacă ne-am asigurat prin verificări succesive că informațiile lipsesc, așadar că nu le-am ignorat din neatenție sau pentru că se află într-o poziție neobișnuită în interiorul documentului. Aceste cazuri sunt excepții, așadar ne așteptăm să nu apară frecvent. O frecvență prea mare a acestor situații ar trebui să ne avertizeze că este posibil ca sursele pe care le folosim să aibă o credibilitate redusă.

Regula generală este ca atunci când nu poate fi identificată data publicării, ea să fie înlocuită cu prescurtarea „f.d.” (de la expresia „fără dată”), atât în lista bibliografică, cât și în trimiterile bibliografice din text.

> **EXEMPLU**
> Referință bibliografică: Autor, A. (f.d.). Titlul paginii. *Numele site-ului*. URL
> Citare în text: (Autor, f.d.)

Atunci când lipsește numele editurii, el va fi omis din referința bibliografică a cărții. Dacă lipsește autorul unui articol, acesta va fi omis. Titlul articolului va apărea primul, atât în referință, cât și în trimiterea bibliografică din text.

În exemplul următor este ilustrată regula de redactare a referinţei şi trimiterii bibliografice pentru o pagină *web* al cărei autor nu este menţionat. Numele autorului/autoarei este omis şi titlul este folosit pentru identificarea lucrării. Titlul ia locul numelui autorului/autoarei.

EXEMPLU
Referinţă bibliografică: *Titlul paginii*. (An, lună zi). Numele *site*-ului. URL
Citare în text: („Titlul paginii, prescurtat, dacă este prea lung”, anul)

Dacă lipseşte şi data, nu numai autorul, atunci este necesară o menţiune referitoare la data accesării paginii.

EXEMPLU
Referinţă bibliografică: *Titlul paginii*. (f.d.). Numele *site*-ului. Document consultat la data..., la adresa: URL
Citare în text: („Titlul paginii, prescurtat, dacă este prea lung”, f.d.)

Citarea surselor secundare

Există posibilitatea să citãm o informaţie fără să avem acces direct la sursa ei, folosind o lucrare în care ea este citată. În acest caz, în bibliografie va apărea numai publicaţia consultată efectiv, iar trimiterea bibliografică în text va începe cu numele autorului sursei originare, conform modelului general următor: (Autorul sursei originare, An, citat în Autorul sursei secundare, An, Pagina din sursa secundară, dacă este necesar). Expresia „citat în” specifică relaţia dintre cele două surse.

Spre exemplu, autorul/autoarea lucrării de licenţă include în propriul text un citat dintr-o carte la care nu are acces, semnată de A. Smith în 2025, folosind o altă carte, publicată de B. Jones în 2026. Altfel spus, în cartea lui Jones se găseşte citatul din cartea lui Smith pe care dorim să-l includem în propria lucrare, deşi nu avem acces la cartea lui Smith. Să presupunem că am găsit acest citat în cartea lui Jones la pagina 100. În bibliografie se include doar publicaţia consultată efectiv, cartea lui Jones. În trimiterea bibliografică din text, între paranteze, vom menţiona mai întâi numele autorului textului citat (Smith), urmat de anul publicării lucrării sale (2025). După expresia „citat în” introducem numele şi anul pentru lucrarea consultată efectiv. Este necesar să adăugăm pagina la care se găseşte citatul din Smith în cartea lui Jones (p. 100).

EXEMPLU
Referinţă bibliografică: Jones, B. (2026). *Titlul cărţii consultate efectiv*. Editura.
Citare în text: (Smith, 2025, citat în Jones, 2026, p. 100)

Citarea după surse secundare trebuie să fie considerată o excepție. Este recomandat să fie folosită doar dacă este strict necesar.

IV. Recomandări pentru prezentarea lucrării de licență

Prezentarea lucrării este etapa în care studentul sintetizează conținutul lucrării de licență și evidențiază în fața comisiei cele mai importante elemente ale cercetării. Scopul prezentării nu este reproducerea întregului conținut al lucrării, ci comunicarea clară și convingătoare a problemei cercetate, a modului în care aceasta a fost abordată și a principalelor rezultate și concluzii. Prezentarea trebuie construită în funcție de timpul alocat susținerii. Este recomandat ca studentul să acorde prioritate următoarelor elemente:

- contextul şi relevanţa temei;
- întrebarea sau obiectivele cercetării;
- metodologia utilizată;
- principalele rezultate;
- interpretarea acestora şi concluziile.

Realizarea suportului vizual

Studentul poate avea o prezentare pregătită anterior examenului de licență, care să susțină discursul. Așadar, studentul se poate prezenta la examen cu o prezentare scrisă, scheme, grafice, tabele sau alte elemente vizuale relevante, care să fie înmânate comisiei. Fiecare element vizual inclus trebuie să aibă un rol precis în susținerea mesajului prezentării.

Susţinerea orală

Studentul trebuie să evite citirea integrală a textului sau a unui discurs pregătit în prealabil. Prezentarea orală trebuie exersată suficient pentru ca ideile să poată fi expuse fluent și în limita timpului disponibil. Este utilă realizarea mai multor repetiții cronometrate înainte de susținere.

Comisia are acces la lucrarea scrisă. În timpul prezentării, este important ca studentul să demonstreze că înțelege în profunzime conținutul cercetării / al bibliografiei studiate și că poate explica rezultatele obținute.

Întrebările comisiei

Răspunsurile la întrebări reprezintă o parte importantă a susținerii examenului de licență. Studentul trebuie să asculte întrebarea până la final, să răspundă direct și să își argumenteze poziția prin raportare la literatura consultată, metodologia aleasă sau rezultatele cercetării. Atunci când o întrebare vizează o limită reală a lucrării, este preferabil ca aceasta să fie recunoscută și explicată,

în locul formulării unui răspuns nesusținut. Capacitatea de a identifica limitele propriei cercetări și de a propune posibile direcții de continuare a studiului reprezintă, la rândul său, o competență academică.